

ŠTAJERSKA
GOSPODARSKA
ZBORNICA

ŠTAJERSKA GOSPODARSKA ZBORNICA
Ulica talcev 24
2000 MARIBOR

REPUBLIKA SLOVENIJA
**MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO,
SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI**
Peter Pogačar, državni sekretar

Kotnikova ulica 28
1000 Ljubljana

Maribor, dne 21. 12. 2017

Zadeva: Prošnja za dodatno pojasnilo glede vprašanj v zvezi z napotenimi delavci

Spoštovani,

Dne 19. 12. 2017 smo prejeli Pojasnila Ministrstva za delo družino, socialne zadeve in enake možnosti v zvezi z napotenimi delavci (1.12.2017), št. 1101-222/2017-2.

V 4. poglavju »Institut napotitve z vidika pokojninskega in invalidskega zavarovanja« navajate, da primeri vključitve v obvezna zavarovanja po 13. členu Uredbe (883/2004 in 987/2009) urejajo **sočasne zaposlitve**, za katere veljajo posebna pravila in kjer gre za običajno opravljanje dela v dveh ali več državah EU.

13. člen Uredbe opredeljuje, zakonodaja katere države članice se uporablja v (več taksativno navedenih) primerih oseb, ki običajno opravljajo dejavnost zaposlene osebe v dveh ali več državah članicah.

Ministrstvo se je osredotočilo na primere, ko:

1. oseba ne opravlja znatnega dela svoje dejavnosti v državi članici stalnega prebivališča in
2. je zaposlena pri dveh ali več podjetjih ali delodajalcih

– točka 1. odstavek (b) točke (ii), (iii) in (iv). V teh primerih lahko govorimo o **sočasni zaposlitvi**, ker ima oseba dva ali več delodajalcev.

Ministrstvo pa v svoje stališče ni zajelo točke 1. odstavek (b) točka (i), ki opredeljuje primer, ko:

1. oseba ne opravlja znatnega dela svoje dejavnosti v državi članici stalnega prebivališča in
2. ima enega delodajalca.

Za to osebo velja zakonodaja države članice, v kateri je statutarni sedež ali poslovna enota podjetja ali delodajalca. V tem **primeru ne moremo govoriti o sočasni zaposlitvi**, saj ima delavec sklenjeno pogodbo o zaposlitvi samo z enim delodajalcem.

Tudi ti delavci izpolnjujejo pogoje za vključitev v obvezna zavarovanja po osnovi, ki je določena za zavarovance, napotene v tujino, to je na osnovi 002, saj izpolnjujejo pogoje po 3. odstavku 14. člena ZPIZ-2, na katerega se ta določba navezuje:

»Obvezno se zavarujejo tudi delavci, ki so v delovnem razmerju pri delodajalcu s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so bili poslani na delo v tujino in niso obvezno zavarovani po predpisih države, v katero so bili poslani, če z mednarodno pogodbo ni drugače določeno.«

V točki Ministrstvo navaja da v primeru 13. člena Uredbe ne gre za napotitev, pač pa za običajno opravljanje dela v dveh ali več državah. Po našem mnenju tudi v primeru 13. člena Uredbe, ko delavci opravljajo delo v tujini, ves čas pa za enega – slovenskega delodajalca – gre za napotitev. Iz ZDR-1 (kot to tudi sami navajate v točki 2.) izhaja, so vsi delavci po 12. in 13. členu Uredbe v istem delovnopravnem položaju. Časovna komponenta ni odločilen element napotitve, če upoštevamo dejstvo, da so delavci po 12. členu napoteni na delo v tujino začasno, delavci po 13. členu pa opravljajo delo v tujini po več zaporednih začasnih napotitvah delodajalca v različnih državah. V obeh primerih gre za pojem »poslan na delo v tujino« kot termin pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

Za delodajalce, ki bodo napotovali delavce v tujino po 13. členu Uredbe, bi določitev osnove za prispevke, ki ne bi bila določena po drugem odstavku 144. člena ZIZ-2, pomenila neenakopraven položaj v primerjavi z napotitvami po 12. členu, saj za določitev različnih osnov ni podlage. Obenem bi to pomenilo tudi odstop od pravil enotnega trga, ki jih med drugim zagotavljata 26. in 56. člen Pogodbe o delovanju EU in imajo po načelu primarnosti primat nad nacionalno zakonodajo. Evropska komisija pojasnjuje, da je oseba, za katero se šteje, da delo opravlja neredno v različnih državah članicah, zajeta v členu 13 Uredbe 883/04, če je delo v različnih državah članicah sestavni del delovnega vzorca in premor med obdobji dela ni takšne dolžine ali značaja, da bi delovni vzorec spremenil tako, da oseba ne bi več „običajno“ delala v dveh ali več državah članicah. Obravnava ministrstva bi zato morala zajeti vse oblike takih napotitev, ki jih predvideva pravo EU, in ne le nekatere med njimi.

Vljudno naprošamo tudi za odgovore na vsa naša ostala vprašanja, poslana dne 24. 11. 2017.

S spoštovanjem,

Mag. Aleksandra PODGORNIK l.r.
Direktorica Štajerske gospodarske zbornice

